

Δημιουργική-Διαθεματική Εργασία

**ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ
ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ
ΡΗΤΟΡΙΚΗ**

ΣΧΟΛΗ Ι.Μ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟ

Να θεωρήσετε πως η γυναίκα του πρωτομάστορα προσπαθεί να τον πείσει να μην τη θυσιάσει. Να καταγράψετε τα επιχειρήματά της (λόγος) και την αντίκρουσή τους από τον πρωτομάστορα (αντίλογος).

-Το πουλί είπε πως μόνο με ανθρώπινη θυσία το γεφύρι θα θεμελιωθεί, γι' αυτό και εγώ πρωτομάστορα σε ρωτώ:

Από όλες τις γυναίκες των μαστόρων, που σε αυτό το γεφύρι δουλεύουν και κοπιάζουν για να χτιστεί, γιατί πρέπει εγώ να θυσιαστώ, ώστε το γεφύρι να στεριώσει; Μια άλλη γυναίκα από το χωριό να θυσιαστεί, όχι η δική σου, που είσαι επικεφαλής της κατασκευής και που πιο μεγάλη προσπάθεια καταβάλλεις, ώστε αυτό το γεφύρι να χτιστεί.

- Επειδή είμαι ο πρωτομάστορας και υπεύθυνος για το έργο αυτό, πρέπει η δική μου η γυναίκα να θυσιαστεί. Όταν ορίστηκα ως επικεφαλής της κατασκευής, ανέλαβα μια ευθύνη προς την κοινωνία και είναι πια καθήκον μου η θεμελίωση αυτού του γεφυριού.

Για αυτόν τον λόγο, το πουλί, ως τρόπο θεμελίωσης του γεφυριού, πρότεινε τη θυσία τη δική σου και όχι κάποιας άλλης γυναίκας. Οφείλω, λοιπόν, να εκπληρώσω αυτό το έργο για χάρη του κοινού καλού, ακόμη και αν πρέπει να αποδεχτώ τη θυσία της γυναίκας μου.

-Πρωτομάστορα, άκου με που σου λέω, μην με θυσιάσεις. Δυστυχία άλλη μην φέρεις στη δύσμοιρη οικογένεια μου που δύο κόρες έχει χάσει, για να χτιστεί το γιοφύρι στον Δούναβη και τον Ευφράτη.

Μην θέσεις το καθήκον πάνω απ' την ανθρωπιά σου και μην με σκοτώσεις. Εμένα, που τελευταία από τις αδερφές μου, που θυσιάστηκαν, έμεινα, μην με ρίξεις στα θεμέλια του γεφυριού για να πεθάνω.

Οι αδερφές σου θυσιάστηκαν για την επίτευξη μεγάλων έργων και τώρα τιμούνται και θαυμάζονται για αυτήν τους την πράξη. Έτσι και εσύ, αποδέξου τη θυσία για το κοινό συμφέρον, για την κοινωνία και για τη θεμελίωση του γεφυριού αυτού. Τη θυσία πραγματοποίησε και συνέβαλε στην κατασκευή ενός σπουδαίου έργου για τα την κοινωνία μας.

Την ευτυχία σου δεν τη σκέφτεσαι καθόλου; Η
θυσία αυτή δεν θα σου φέρει τίποτα παρά μόνο
θλίψη και πόνο.

Την απόφαση μην πάρεις με οδηγό τη
λογική σου αλλά με τα συναισθήματα, μην
καταδικάσεις τον εαυτό σου σε μία ζωή
γεμάτη ενοχές για τη θυσία της ίδιας σου
της γυναίκας.

Δεν θα αρνηθώ πως αυτή η απόφαση φέρνει τεράστιο διχασμό στην ψυχή μου. Όμως, αφού είναι καθήκον μου, πρέπει να αποδεχτώ και τον πόνο και τη βαθιά θλίψη που μου δημιουργεί αυτή η κατάσταση. Την ευθύνη να θέσω πάνω από τα προσωπικά μου συναισθήματα!

